

nomska geografija Madžarske je lahko metodološki primer tudi za redke tovrstne poizkuse pri nas.

Mirko Pak

Efraim Orni in Elisha Elfrat: Geography of Israel, četrta predelana izdaja, Israel University Press, Jeruzalem 1980 (556 strani, 25 kart, 29 kartogramov, 15 diagramov, 14 tabel in 166 fotografij)

Zajetno regionalno geografijo o Izraelu sta židovska avtorja pripravila v hebrejščini; to pa je že četrta, predelana in razširjena izdaja, prevedena v angleški jezik.

Obravnavajo najrazličnejših izraelskih geografskih problemov je v geografskih publikacijah sicer pogosta, vendar nam monografija podaja poglobljen regionalni pregled in zaokroženo geografsko podobo Izraela.

Vsebinska razdelitev se od ustaljenih regionalnih prikazov nekoliko razlikuje. Prvi del obravnava deželo kot celoto in njene pokrajinske enote na osnovi geološke in reliefne razčlenitve, drugi del pa prikazuje klimo, rastje in živalstvo. Tretji del je namenjen družbeni geografiji, kjer so podrobno obdelani elementi in procesi, ki so za Izrael specifični: bogata arheološka dediščina, razvoj cionističnih naselij, posebna prebivalstvena gibanja, oblikovanje tipičnih izraelskih ruralnih naselij in kmetijskih sistemov ter značilnost urbanizacije.

Četrty del je v tej razširjeni izdaji dodan na novo in obravnava »območja pod izraelsko upravo«, torej okupirana ozemlja Sinaja, Gaze, Judeje in Samarije ter Golsanskega višavja. Analizirana sta še gospodarski pomen in politično-upravno povezovalje teh območij, seveda z izraelskega gledišča.

Zadnji, peti del obravnava gospodarstvo in osnove zanj. Podrobno so podane osnove, ki so za gospodarstvo Izraela najpomembnejše in izhajajo iz geografskega položaja države. Tako so osvetljeni zlasti načini pridobivanja novih obdelovalnih površin, boj proti eroziji tal in njihove različne metode, nadalje gospodarjenje z vodo ter posebne metode njenega pridobivanja, shranjevanja in namakanja, kar omogoča intenzivno specializirano obdelovanje tal. Opredeljene so tudi druge gospodarske panoge, ki zaradi skopih naravnih možnosti kažejo specifično izraelsko usmerjenost.

Monografijo zaključuje obsežen izbor literature po posameznih vsebinskih poglavjih.

Geografija Izraela ni samo primer regionalne geografije neke dežele, temveč je zaradi njenega zapletenega političnega, družbenega, socialnega in gospodarskega položaja poseben primer mlade države, ki išče samosvoje poti pri spreminjanju aridnih območij v produktivna ter s tem omogoča nadaljnjo povečevanje prebivalstva.

Metod Vojvoda

Diercke Weltatlas, Georg Westermann Verlag, Braunschweig 1974

Predhodnik današnjega Dierckeevega atlasa sega v leto 1883 pod imenom »Schulatlas für Höhere Lehranstalten«, ki ga je skupaj z E. Gaeblerjem pripravil za tisk Carl Diercke. Atlas je imel najprej 46 strani, od leta 1895 dalje pa 148 strani kartografskega gradiva, doživel pa je 47 izdaj.

Na osnovi novih izkušenj in zahtev, nastalih pri pouku geografije, se je pokazala potreba po novem, predelanem atlasu. Imenoval se je »Diercke Atlas für Höhere Lehranstalten«, pripravila pa sta ga leta 1911 Paul Diercke in Adolf Liebers. Imel